

Het Boek Daniël - Nummer Eenennegentig

Onthulling van de profetische rivier: een reis door de verbanden tussen de bewegingen van Daniëls visioenen

Jeff Pippenger

2024-02-24

De kennis die werd ontzegd in de beweging van de eerste engel wordt vertegenwoordigd door het visioen van de rivier de Ulai in het boek Daniël. Dat visioen vertegenwoordigt de hoofdstukken zeven, acht en negen van Daniël, en de kennis die werd ontzegd in de beweging van de derde engel wordt vertegenwoordigd door het visioen van de rivier de Hiddekel, dat de hoofdstukken tien, elf en twaalf vertegenwoordigt. De verbanden tussen de twee bewegingen zijn talrijk. De twee bewegingen zijn met elkaar verbonden door de honderdzesentwintig jaren vanaf de opstand van 1863 tot aan de tijd van het einde in 1989.

Beide tijden van het einde, in elke beweging, worden gekenmerkt door de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Het heidendom en vervolgens het pausdom hadden het heiligdom en de heerscharen vertreden tot aan de tijd van het einde in 1798. Vanaf de opstand van 1863 tot 1989 had een geestelijke vertreding plaatsgevonden, zoals voorgesteld door de vier gruwelen van Ezechiël hoofdstuk acht.

De zesenzeventig jaren vanaf het einde van de eerste verontwaardiging tot het einde van de laatste verontwaardiging in 1844, waarin Christus een geestelijke tempel had opgericht, waarin Hij op 22 oktober 1844 plotseling binnentrad, loopt parallel met de tijd van het einde in 1989 tot aan de spoedig komende zondagswet, wanneer Christus wederom een geestelijke tempel opricht, waarin Hij plotseling zal komen in het uur van de grote aardbeving van Openbaring elf.

Toen de derde engel in 1844 verscheen, trad de Boodschapper van het Verbond plotseling op om de zonen van Levi te reinigen; maar tegen 1863 verwierpen die ontrouwe Levieten de boodschap van Mozes, gebracht door Elia, en keerden zich om in de woestijn rond te zwerven. In dat beproevingsproces zouden de „bouwlieden” uiteindelijk de „hoeksteen” van de „zeven tijden” verwerpen en vervolgens overgaan van de beweging van Filadelfia naar de gemeente van Laodicea. In de laatste dagen, wanneer de Boodschapper van het Verbond plotseling tot Zijn tempel komt, bij de spoedig komende zondagswet, zal Hij de trouwe Levieten gebruiken om Zijn andere kudde te roepen. De getrouwen van de laatste dagen zullen zijn overgegaan van de „gemeente” van Laodicea naar de „beweging” van Filadelfia.

De beweging van de eerste engel publiceerde haar geformaliseerde boodschap tweehonderdtwintig jaar nadat de King James Bible was uitgegeven, en de beweging van de derde engel publiceerde haar geformaliseerde boodschap tweehonderdtwintig jaar nadat de Declaration of Independence was uitgevaardigd. De geformaliseerde boodschap van beide bewegingen werd bekrachtigd door de vervulling van een profetie betreffende de islam, die werd gemarkeerd door de nederdaling van een engel. De komst van de engel markeerde het begin van het „debat” van Habakuk hoofdstuk

twee en leidde tot de publicatie van de tafelen van Habakuk.

De bekrachtigde boodschap die door de tafelen van Habakuk werd uitgebeeld, leidde tot een teleurstelling, die een tijd van vertoeven inluidde, die leidde tot de boodschap van de Middernachtsroep, die eindigde met de vervulling van de boodschap van de Middernachtsroep. De parallellen die tussen de twee bewegingen bestaan, vormen afdoend bewijs voor hen die bereid zijn te zien, dat alle elementen van de Milleritische geschiedenis verbonden zijn met en herhaald worden in de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend. De tijdsperiode van de late regen wordt getypeerd in de Milleritische beweging, en zij wordt vervuld in de beweging van Future for America. Herhaaldelijk deelt de Inspiratie aan hen die bereid zijn te horen mee, dat alleen zij die de late regen herkennen, haar zullen ontvangen.

De periode, de beweging en de boodschap van de late regen worden alle voorgesteld in de geschiedenis van de Millerieten, en het woord „herkennen” duidt op het zien van iets dat men eerder heeft gezien. De enige wijze om de periode, beweging en boodschap van de late regen te zien, is te herkennen dat zij in de geschiedenis van de Millerieten is geïllustreerd. Zij is ook geïllustreerd in de andere heilige hervormingsbewegingen. De Milleritische beweging was een beginbeweging die een eindbeweging voorstelt en daarom veel meer directe verwijzingen bevat dan de vroegere hervormingsbewegingen. Zij draagt ook het kenmerk van Alpha en Omega, die altijd het einde van een zaak illustreert met het begin van een zaak.

In de Milleritische beweging werden de fundamenten gelegd, en de centrale zuil was Daniël hoofdstuk acht, verzen dertien en veertien. Ik ben mij ervan bewust dat zuster White vers veertien aanduidt als de centrale zuil en het fundament, maar de werkelijkheid is dat vers veertien een antwoord is op de vraag van vers dertien. Een antwoord is leeg zonder begrip van de vraag die het antwoord oproept. Vers dertien identificeert het gezicht van de vertreding, die wordt voltrokken door twee verwoestende machten, en vers veertien is het gezicht van Christus die de tempel en het heil herstelt, welke vertreden waren. Twee gezichten zijn rechtstreeks met elkaar verbonden door context, door grammatica en door Palmoni, de Wonderbare Teller.

William Miller werd gebruikt om de fundamentele waarheden te identificeren, namelijk Daniël hoofdstuk acht, verzen dertien en veertien. Het eerste juweel dat hij ontdekte, waren de „zeven tijden”, die de vertreding van vers dertien voorstellen, en het raamwerk waarop hij geheel zijn profetische structuur bouwde, was het motief van de „twee verwoestende machten”, weergegeven in vers dertien. Miller stelde terecht vast dat „het dagelijkse” van de gruwel in vers dertien het heidendom was, en dat de overtreding van de verwoestende macht het pausdom was. In deze zin was juist het „fundament” van Millers raamwerk, en het „fundament” van het fundament en de centrale pilaar, het begrip dat „het dagelijkse” in hoofdstuk acht het heidendom voorstelde. Het fundament van de toeneming van kennis uit de Milleritische geschiedenis was dat „het dagelijkse” van Daniël hoofdstuk acht het heidendom was, en de inspiratie heeft er zorgvuldig op gewezen dat „zij die de boodschap van het uur van het oordeel verkondigden de juiste opvatting van het dagelijkse hadden.”

Het fundament van het licht dat in 1989, ten tijde van het einde, wordt voorgesteld als de „toename van kennis”, is ook „het dagelijks”. Het is eenvoudigweg nog een andere goddelijke parallel. Om de toename van kennis te herkennen die in de laatste zes verzen van Daniël elf wordt voorgesteld, is een toepassing van de geschriften van Ellen White vereist. In haar geschriften wijst zij erop dat de geschiedenis van vers eenendertig van Daniël elf in de slotverzen van Daniël elf herhaald zal worden. Zonder die geïnspireerde aanwijzing zou het begrijpen van de parallelle geschiedenis van vers eenendertig met de verzen veertig en eenenveertig een veel moeilijker opgave zijn.

Het „dagelijks” in het boek Daniël vertegenwoordigt het heidendom en vormt het fundament van het fundament voor de Millerieten, en het is het fundament van de boodschap voor de beweging van de honderd vierenveertigduizend. Het is tevens de waarheid die opzettelijk tot dwaling werd gemaakt door een „leugen” die werd binnengebracht in de derde generatie van het Laodiceaanse adventisme, die werd getypeerd door de derde gruwel van „vrouwen die om Tammuz wenen” in Ezechiël hoofdstuk acht, en het compromis dat wordt voorgesteld door de derde gemeente, Pergamus.

De goddelijke leiding die de rol van „het dagelijkse” als een kwestie in de tijd van de late regen bestuurt, is volstrekt verbazingwekkend en gaat elke mogelijkheid van menselijke constructie te boven. De vierde generatie van het Laodiceaanse adventisme wordt afgebeeld als neerbuigend voor de zon, en vertegenwoordigt aldus de aanvaarding van het merkteken van het beest. Zuster White geeft aan dat het ontvangen van dat merkteken betekent dat men tot dezelfde gezindheid komt als het beest, en dat zij die in verwarring raken over de betekenis van de antichrist, uiteindelijk aan de zijde van de mens der zonde zullen belanden. Dit alles wordt voorgesteld door de oude mannen in Jeruzalem in Ezechiël hoofdstuk acht.

In het derde en vierde geslacht oordeelt God hen die Hem haten, en dat oordeel wordt voltrokken terwijl de andere klasse het zegel van Gods goedkeuring ontvangt. Juist de Schriftplaats die William Miller het licht verschafte dat hij nodig had om te erkennen dat het heidense Rome in het boek Daniël werd voorgesteld als „het gedurige”, is de meest rechtstreekse aanduiding van de mens der zonde, voor wie de oude mannen zich in Ezechiël hoofdstuk acht neerbuigen. Het hoofdstuk duidt de paus van de tweede verwoestende macht aan, terwijl het tevens het heidendom van de eerste verwoestende macht aanduidt. En de waarheid die het onderwerp van de passage is, betreft de rol van het heidense Rome, dat in 2 Thessalonicenzen de macht is die het pausdom ervan weerhoudt de troon te bestijgen vóór 538.

Het „dagelijks”, dat Millers fundamentele waarheid was en hem in staat stelde een profetisch kader op te stellen dat berustte op twee verwoestende machten die het heiligdom en het heir vertreden, is de waarheid die door Paulus wordt aangeduid als de waarheid die wordt verworpen en die in de laatste dagen een krachtige dwaling brengt over hen die juist die waarheid niet liefhebben. In overeenstemming met de parallelle geschiedenissen stelde diezelfde waarheid, die de fundamentele waarheid is, Future for America in staat een profetisch kader op te stellen betreffende de uiteindelijke drievoudige unie in de laatste dagen.

Niet alleen dat, maar die fundamentele waarheid, die de fundamentele waarheid is voor beide parallele geschiedenissen, wordt gemaakt tot de “leugen” die de fundamentele dwaling en Paulus’ krachtige misleiding wordt, als het denkkader van de valse boodschap van “vrede en veiligheid” van de late regen, verkondigd door de mannen die nooit meer hun stem zullen verheffen en Gods volk hun overtredingen zullen tonen. “Het dagelijkse” vertegenwoordigt het fundament van zowel de beweging van de eerste als van de derde engel, en toen de rebellen van Laodicea de betekenis ervan volledig omkeerden door het satanische symbool als een symbool van Christus te identificeren, werd het valse symbool het fundament van de vervalste boodschap van de valse late regen.

Verstijft en verwondert u; roept uit en schreeuwt: zij zijn dronken, maar niet van wijn; zij wankelen, maar niet van sterke drank. Want de HEERE heeft over u een geest van diepe slaap uitgegoten, en Hij heeft uw ogen gesloten; de profeten en uw oversten, de zieners, heeft Hij bedekt. En het gezicht van dit alles is voor u geworden als de woorden van een verzegeld boek, dat men geeft aan iemand die geleerd is, zeggende: Lees dit toch; en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld. En het boek wordt gegeven aan iemand die niet geleerd is, zeggende: Lees dit toch; en hij zegt: Ik ben niet geleerd. Daarom heeft de Heere gezegd: Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond, en Mij eert met de lippen, maar zijn hart ver van Mij verwijderd houdt, en hun vrees voor Mij een aangeleerd gebod van mensen is; daarom, zie, Ik zal voortgaan onder dit volk een wonderlijk werk te doen, ja, een wonderlijk werk en een wonder; want de wijsheid van zijn wijzen zal vergaan, en het verstand van zijn verstandigen zal verborgen worden. Wee hun die het diep zoeken om hun raad voor de HEERE te verbergen, en wier werken in het duister zijn, en die zeggen: Wie ziet ons? en wie kent ons? O, uw omkering van zaken zal geacht worden als het leem van de pottenbakker; want zal het maaksel van hem die het gemaakt heeft zeggen: Hij heeft mij niet gemaakt? of zal het gevormde van hem die het gevormd heeft zeggen: Hij had geen verstand? Jesaja 29:9–16.

Alle profeten spraken over de laatste dagen, en openlijk liegen om de betekenis van „het dagelijks” volledig om te keren, benadert op treffende wijze de omschrijving van de onvergeeflijke zonde. Een mens als voorgoed verloren aan te merken, gaat het vermogen of het morele gezag van mensen jegens andere mensen te boven, maar dat is niet wat hier wordt aangeduid.

Degenen in Jesaja die de dingen omkeren, wat eenvoudigweg een andere uitdrukking is voor wat Jesaja elders aanduidt als het noemen van duisternis licht of licht duisternis, worden aangeduid als de oude mannen die over Jeruzalem heersen, terwijl hun uiteindelijke oordeel wordt uitgebeeld.

Wee hun die het kwade goed noemen, en het goede kwaad; die duisternis tot licht stellen, en licht tot duisternis; die bitter tot zoet stellen, en zoet tot bitter! Wee hun die wijs zijn in hun eigen ogen, en verstandig in hun eigen oordeel! Wee hun die helden zijn in het wijn drinken, en kloeke mannen in het mengen van sterke drank; die de goddeloze om geschenk rechtvaardigen, en de gerechtigheid van de rechtvaardige van hem wegnemen! Daarom, gelijk het vuur de stoppelen verteert, en de vlam het kaf verslindt, zo zal hun wortel zijn als verrotting, en hun bloesem opgaan als stof; omdat zij de wet van de HEERE der heerscharen verworpen hebben, en het woord van de Heilige Israëls versmaad hebben. Daarom is de toorn van de HEERE ontstoken tegen Zijn volk, en heeft Hij Zijn hand tegen hen uitgestrekt en hen geslagen; zodat

de bergen beefden, en hun lijken verscheurd lagen midden op de straten. Om dit alles is Zijn toorn niet afgekeerd, maar Zijn hand is nog uitgestrekt. En Hij zal een banier opheffen voor de heidenvolken van verre, en Hij zal hun toefluiten van het einde der aarde; en zie, zij zullen haastig en snel komen. Jesaja 5:20–26.

Gods banier (de honderdvierenvijftigduizend) wordt opgeheven als de banier bij de spoedig komende zondagswet, hetgeen het ogenblik is waarop „de toorn des Heeren tegen Zijn volk ontbrandt”, en Hij „Zijn hand tegen hen uitstrekt”, en „hen slaat”, en „hun lijken midden op de straten zullen worden verscheurd.” Het midden der straten zijn de straten van Jeruzalem, wanneer de verderfengelen van Ezechiël hoofdstuk negen het bevel ontvangen uit te gaan „en te slaan; verschoont niet met uw oog, en spaart niet; doodt ouden en jongen, zowel maagden als kleine kinderen en vrouwen; maar nadert niemand op wie het teken is; en begint bij Mijn heiligdom. Toen begonnen zij bij de oude mannen die vóór het huis waren.” Ezechiëls „oude mannen”, van wie Zuster White verklaart dat zij degenen zijn die de wachters van het volk hadden moeten zijn, zijn Jesaja’s „dronkaards van Efraïm” die in hoofdstukken achtentwintig en negenentwintig „de dingen ondersteboven keren”.

In hoofdstuk vijf zijn zij degenen die „helden zijn in het drinken van wijn, en dappere mannen in het mengen van sterke drank; die de goddeloze rechtvaardigen om een beloning.” Met de publicatie van het boek Questions on Doctrine dronken de oude mannen uit de beker van het afvallige protestantisme en brachten zij het valse evangelie van de rechtvaardiging naar voren, dat beweert dat mensen niet geheiligd kunnen worden, dat Christus onze Plaatsvervanger is, maar niet ons Voorbeeld. Door dit te doen, rechtvaardigde het boek de goddelozen, om de beloning dat het aanvaard zou worden te midden van de gevallen kerken van het afvallige protestantisme. De passage duidt hun uiteindelijke oordeel aan, en de reden voor dat oordeel is dat zij „het woord van de Heilige Israëls versmaadden.” Zij deden dit door het verstaan van „het gedurige” te verwerpen, zoals dat werd gebracht door hen die de roep van het uur van het oordeel gaven, en door uit de beker van het afvallige protestantisme te drinken.

In de passage maken zij wat zoet is tot bitter, en wat bitter is tot zoet. De boodschap die in de hand van de engel is wanneer Hij neerdaalt, is zoet, maar de conclusie van de boodschap is bitter. Zij betogen dat de ware boodschap van de late regen, die begint wanneer de engel neerdaalt, bitter is, en aan het einde identificeren zij een zoete, valse boodschap van vrede en veiligheid, want zij kunnen het niet nalaten de dingen op hun kop te zetten.

De passage waarin deze zonde wordt voorgesteld, bevindt zich aan het einde van hun gezamenlijke proeftijd. Daarom is het passend te zien dat hun handelingen, waarbij zij het satanische werk van het heidendom aanduiden als het werk van Christus, een profetische parallel vormen met de onvergeeflijke zonde, namelijk het aanduiden van het werk van de Heilige Geest als het werk van Satan. Het plaatsen van de „leugen” in de derde generatie van het adventisme verschaft de fundamentele logica van hun valse boodschap van de late regen en brengt uiteindelijk een krachtige dwaling over hen. Juist de passage waarin Miller ertoe kwam de juiste betekenis van „het dagelijks” te verstaan, is de plaats waar zij worden voorgesteld als zijnde ten val gebracht.

Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden; want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens der zonde geopenbaard wordt, de zoon des verderfs; die zich verzet en zich verheft boven al wat God genoemd wordt of als god vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel Gods zit en van zichzelf vertoont dat hij God is. Herinnert gij u niet dat ik u deze dingen gezegd heb, toen ik nog bij u was? En nu weet gij wat hem weerhoudt, opdat hij geopenbaard wordt op zijn eigen tijd. Want de verborgenheid der ongerechtigheid is reeds werkzaam; alleen hij die haar nu weerhoudt, zal haar weerhouden, totdat hij uit het midden weggenomen wordt. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden, die de Heere verdoen zal door de Geest van Zijn mond en tenietdoen door de verschijning van Zijn komst; hem, wiens komst is naar de werking van de satan, met allerlei kracht en tekenen en leugenachtige wonderen, en met allerlei verleiding der ongerechtigheid in hen die verloren gaan, omdat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden. En daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven; opdat zij allen veroordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar behagen gehad hebben in de ongerechtigheid. 2 Thessalonicenzen 2:3–12.

De profeten spreken meer over de laatste dagen dan over enige andere voorafgaande heilige geschiedenis, en dit geldt ook voor deze passage. De grondslag van Millers vermeerdering van kennis is tevens de grondslag van de vermeerdering van kennis die in 1989 kwam, want het juiste begrip van de profetische geschiedenis die met „het gedurige” samenhangt, beschrijft de geschiedenis van vers veertig en eenenveertig van Daniël elf. Dit betekent dat, indien een student van de profetie de rol van het heidendom en zijn profetische betrekking tot het pauselijke Rome niet begrijpt, die student niet in staat zal zijn te onderkennen dat het werk om eerst de opkomst van het pausdom tegen te houden, en vervolgens het werk om het pausdom op de troon der aarde te plaatsen, door het heidendom werd volbracht, en dat dit werk een voorafbeelding is van de rol van het beest uit de aarde van Openbaring dertien, dat aanvankelijk het pausdom tegenhoudt, maar daarna verandert en het op de troon der aarde plaatst. De rol van het beest uit de aarde van Openbaring dertien wordt voorgesteld als de toekomst van Amerika.

In ons volgende artikel zullen wij onze beschouwing over het verbreken van de verzegeling van het licht van de rivier Hiddekel voortzetten.

“Hij die onder de oppervlakte ziet, die de harten van alle mensen doorgrondt, zegt van hen die groot licht hebben gehad: ‘Zij zijn niet bedroefd en ontzet vanwege hun zedelijke en geestelijke toestand.’ Ja, zij hebben hun eigen wegen verkozen, en hun ziel scheidt behagen in hun gruwelen. Daarom zal Ik ook hun misleidingen verkiesen, en hun doen komen wat zij vrezen; omdat niemand antwoordde toen Ik riep, zij niet hoorden toen Ik sprak, maar deden wat kwaad is in Mijn ogen, en verkozen hetgeen waarin Ik geen behagen had.’ ‘God zal hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen zouden geloven,’ omdat zij ‘de liefde tot de waarheid, om behouden te worden, niet hebben aangenomen,’ ‘maar behagen hebben gehad in de ongerechtigheid.’ Jesaja 66:3, 4; 2 Thessalonicenzen 2:11, 10, 12.

„De hemelse Leraar vroeg: ‘Welke sterkere misleiding kan het verstand verblinden dan de voorwending dat u op het juiste fundament bouwt en dat God uw werken aanvaardt, terwijl u in werkelijkheid vele dingen uitwerkt naar wereldse beleidslijn en tegen Jehovah zondigt? O,

het is een grote misleiding, een begoochelende waan, die bezit neemt van het denken wanneer mensen die eens de waarheid hebben gekend, de vorm van godsvrucht verwarren met de geest en de kracht daarvan; wanneer zij menen dat zij rijk zijn en verrijkt met goederen en aan niets gebrek hebben, terwijl zij in werkelijkheid aan alles gebrek hebben.”

‘God is niet veranderd jegens Zijn getrouwe dienstknechten die hun klederen onbevlekt bewaren. Maar velen roepen: “Vrede en veiligheid,” terwijl een plotseling verderf over hen komt. Tenzij er een grondige bekering plaatsvindt, tenzij mensen hun hart vernederen door belijdenis en de waarheid aannemen zoals die in Jezus is, zullen zij de hemel nooit binnengaan. Wanneer de reiniging in onze gelederen zal plaatsvinden, zullen wij niet langer gerust voortleven, ons erop beroemende dat wij rijk zijn en verrijkt met goederen, en aan niets gebrek hebben.

„Wie kan naar waarheid zeggen: ‘Ons goud is beproefd in het vuur; onze klederen zijn onbevlekt door de wereld’? Ik zag onze Leidsman wijzen op de klederen van zogenoemde gerechtigheid. Toen Hij deze wegtrok, legde Hij de verontreiniging daaronder bloot. Vervolgens zei Hij tot mij: ‘Kunt u niet zien hoe zij hun verontreiniging en verdorvenheid van karakter op aanmatigende wijze hebben bedekt? ‘Hoe is de getrouwe stad tot een hoer geworden!’ Het huis van Mijn Vader is tot een huis van koophandel gemaakt, een plaats vanwaar de goddelijke tegenwoordigheid en heerlijkheid zijn geweken! Daarom is er zwakheid, en ontbreekt het aan kracht.’” Testimonies, deel 8, 249, 250.